

Sahibi ve Sorumlu Müdürü
MEHMET HAYRETTİN ABACI

YÖNETİM YERİ
ORALHAN No. 20 Tif : 1843
MALATYA

HALKIN DERDİ

(AYLIK TOPLUMCU HALK GAZETESİ)

SAYI : 8

ŞUBAT 1969

FİATI 25 KURUŞ

Malatya Köylüsünün İsteği AFYON EKİMİ SERBEST OLMALIDIR

M. Hayrettin Abacı

İlimizde yıllarca özellikle ekilebilir toprağın az olduğu dağ ve yayla köyleri için çok önemli bir gelir kaynağı olan haşhaş ekimi geçen yıl hükümetçe yasaklandı

Bu yasaklamanın sebebi ne olabilir? Bazı söylentilere göre Malatya'da afyon kaçakçılığı çok yapıldığı için bu yasak konulmuştur. Biz bunun doğru olmadığını kanıtladık. Bir kere afyon kaçakçılığı yapıldığı için haşhaş ekimini yasaklamak yasalara uygun düşmez. İkincisi kaçakçılığa meydan vermemek için etkili zabıta tedbirleri ve ceza hükümleri varken kaçakçılığı bunlarla önlemeyip ekimi yasaklamak yoluna gitmek acizini kabul etmeyen iktidarlar yakışmaz. Bu «okullar olmasa şu maarifi ne güzel idare edeceğim» diyen Osmanlı vezirinin mantığına benzer.

Şu halde, Toprak Mahsulleri Ofisi kanununun 7368 sayılı kanunla değişik 18. maddesi «Haşhaş ekilecek bölgeler ile bu bölgelerden afyon sütü toplanmasına müsaade edilen mahalle her yıl zirai ve iktisadi icaplarla ihracat imkanları göz önünde tutularak tesbit ve ilan olunur» dediğine göre Malatya'da haşhaş ekimi zirai ve iktisadi icaplar açısından yapılan tetkikler sonucu yasaklanmış olabilir.

Fakat bu defa da hemen ifade etmeliyiz ki bu zirai ve iktisadi icaplar Malatya'mız için isabetli olarak takdir edilememiştir. İktisadi ve zirai icaplar Malatya'da Haşhaş ekimini değil yasaklamak teşvik etmek gereğini apaçık ortaya koymaktadır. Konuya biraz eğilmek bunu görmek için yeterlidir.

Bu yıl haşhaş ekilmediği için Malatya köylüsü her zamankinden daha perişandır. Geçiminde darlığa düşmüştür. Zira diğer ürünlere göre çok üstün bir kârlılık gösteren afyon gelirinden mahrum kalmıştır. Bu perişanlık gelecek yıl daha da belirgin olacaktır.

Malatya'da özellikle dağ ve yayla köylerinde toprak azdır. Adeta avuç içi büyüklüğünde paylaşılmıştır. Son derece küçük ünitelere ayrılmıştır. Öte yandan pek çok köylü ailesinin geçiminin temeli üç beş dönümlük toprağınca sağlıyacağı gelire dayanır. Şu halde buralarda en fazla gelir elde edilecek ürünlerin ekilmesi gerekir. Bu bir iktisadi zaruret. Malatya'mızda dağ ve yayla köylerinde en randımanlı ürün ise afyondur ve buralarda yetişen afyonun kalitesi de yüksektir. Kaldı ki buralara taşıma ve sulama güçlüğü yüzünden sebze, pancar gibi ürünler ekilemez. Buğday ekimi dahi son derece verimsizdir. Şu halde zirai icaplar da Malatya'da afyon ekimini haklı gösterecek bir doğrultudadır.

Gerçekten Malatyada bir dönüm toprağa buğday ekilirse elde edilecek verim, en iyimser taraftan ortalama bire altı hesabıyla bir dönüme 15 kilo ekileceğine göre 80 kilogram buğday, üç yükde samandır. Bunları paraya çevirirsek, buğdayın kilosunu 100 kuruş, samanın yükü 15 lira edeceğinden bir dönüm buğday ürününden 125 lira gelir sağlanacağı anlaşılır. 15 kilo tohum için 120 kuruştan iyi cins buğdaya 18 lira verilmek suretiyle yapılan tohumluk masrafını düşersek bir dönüm buğdaydan net 107 lira ele geçeceği ortaya çıkar.

Halbuki bir dönüm haşhaş ekilirse çok değişik ve çok olumlu bir sonuç ortaya çıkmaktadır. Bir dönüm topraktan 2,5 kilo afyon sakızı, 40 kilo tohum elde olunur. Sakızın kilosunu T. M. Ofisinde 80 liradır. Buna göre bir dönümden 200 liralık sakız geliri, tohumun kilosunu da 2 lira olduğuna göre 80 lira tohum geliri sağlanmış olur. Haşhaşın sapı da köyde yakıt olarak özlilikle saç ekmeği pişirmek

için iktisadi bir değer ifade eder, Bunu da 30 lira olarak kabul edersek bir dönüm toprağa ekilen haşhaşın geliri 200 lira sakızdan, 80 lira tohumdan, 30 lira da saptan olmak üzere toplam 310 liradır.

Bu hesapta gübre, sulama, emek unsurları her iki ekim çeşidinde de aşığı yukarı aynı olduğu için dikkate alınmamıştır.

Açık ve seçik olarak görülüyor ki Malatyada afyon ekimini serbest bırakmak her bakımdan gereklidir. Yasaklamağa yol açan iktisadi ve zirai icaplar iyi saptanmamıştır.

Şüphesiz insanlığa zararlı maksatlar için yapılan afyon kaçakçılığı önlenmelidir. Gücü yerinde olan bir iktidar için bu zor değildir.

Afyon sakızının tıp bakımından, tohumdan çıkarılan yağın gıda bakımından değerini ayrıca inceleyeceğiz.

Yoksul Malatya köylüsüne afyon ekme imkanını sağlamak için ilgilileri uyandırmaya çalışalım.

Malatyadaki Aydınlık

M. VELİGİL

1968 kısmi Senato seçimi ve mahalli seçimlerin ortaya koyduğu bir gerçek var. Bütün partiler için de yalnız Türkiye İşçi Partisi oylarını artırmaktadır. Bu artış çok önemli olmamakla beraber ilerisi için çok ümit verici bir niteliktedir. Zira diğer partilerin oylarında gerileme vardır.

Türkiye İşçi Partisinin oylarındaki bu artış Malatya yönünden çok daha olumlu oldu. Malatya da 1965 milletvekili seçimlerinde 4707 oyla %3,81 oranında oy alan Türkiye İşçi Partisi (TİP) 1968 senato seçimlerinde 20.918 oyla %17,46 düzeyini tuttu. Bu oran Türkiye İşçi Partisinin Türkiye'de ulaştığı en yüksek orandır. Bu bakımdan Malatya'mız için büyük bir şeref ve övünç kaynağıdır.

Demokratik mücadelenin daima en ön safında yiğitçe yer alan Malatya'mız 1968 de Türkiye İşçi Partisine 20.918 oy vermekle toplumumuzun mutlaka ulaşacağı sosyalizm aşaması için de en ileri saf ta yer alacağını kanıtladı. Aydın ve uyanık halkımıza, değerli hemşehrilerimize ne kadar övgü yazsak azdır.

Emekçi ve yoksul halkımızın kurtuluş davasını yürüten Türkiye İşçi Partisine Malatyada gösterilen bu ilgi bir kere daha bütün yurttaki dikkatleri Malatyamıza çekti. Dostlarımız içtenlikle Malatyamızı kutladılar. Değerli yazar Çetin Altan 7 Haziran 1968 tarihli Akşam gazetesindeki yazısında Malatyamızı sosyalizmin manevi başkenti olarak ni teledi.

Şimdi bizlere büyük bir görev düşüyor: Bu övgülere lâyık olduğumuzu her geçen gün biraz daha göstermek, aydınlığımızın yanar söner olmadığını daimi olduğunu ortaya koymak, her geçen gün TİP için çarpan yürekleri daha çoğaltmak, toplumculuğun tek örgütü TİP'i daha güçlendirmek.

Biz bunun çok güç bir görev olmadığını kanısındayız. Zira TİP yıllardan beri Malatyamızda yürüttüğü çabası ile bu görevimizi kolaylaştırıcı bir zemin hazırlamış, bu zeminin sağlam bir zemin olduğu da 1968 de görülmüştür.

1968 de görülen manzaranın uzun yılları kap-

Sömürü ve

Sömürücüye PAYDOS

Yaşasın Bağımsız ve Toplumcu Türkiye

16 Şubat pazar günü, İstanbulda, dünyanın baş belası doymaz sömürücü Amerikanın 6. filusunun gelişini protesto etmek için kanuni gerekleri yerine getirerek haklı bir yürüyüş yapan devrimci ve gerçek milliyetçi gençlik ve işçi kütlesine karşı, Dolmabahçe ve fındıklı camilerinde toplanarak namaz kıldıktan sonra Taksim'e çıkan bir grup canavarca saldırdı. İki yurttaşımız öldürüldü. Bir ço-

Devamı S. 2. de

şayan bir çabanın eseri olduğu şüphesizdir. Nitekim 1965 seçimleri sırasında Malatyamıza gelen Akşam gazetesi yazarlarından Celâlettin Çetin partimizin Malatyadaki durumu için 2 Ağustos 1965 tarihli Akşam gazetesindeki yazısında şunları yazmıştır: «TİP burada da güçlü bir çalışmaya içinde. Hayrettin Abacı adında bir avukat var, yazıhanesini kazandığı birkaç kuruşu ve en önemlisi etini, kemliğini TİP için koymuş ortaya. Tunceli dağlarını dolaşan Üniversiteli gençler gibi, Malatya köylerini tabana kuvvet dolaşan aydınlar, avukatlar, işçiler, ırgatlar var. Tahsisat yokluğu, parasızlık hiç kesmiyor soluklarını. Komünist siloğani ile karşılına çıkanlar hiç durduramıyor onları. Büyük bir inanç içinde koşuyorlar. 1965 olmasa bile, 1969 için en büyük yatırımı yapıyorlar.»

Görüldüğü üzere yazar 1965 deki çalışmaların ilerisi için iyi bir yatırım olduğunu daha o zaman görmüştür ve bu görüşün gerçekliği 1968 de dahi belli olmuştur.

1969 gelmiştir ve seçim yılıdır. Olanakları ne kadar az, yolu ne kadar çetin olursa olsun Malatya TİP örgütünün birlik ve beraberlik içinde yürüttüğü çalışmalarla en az 40.000 oy alacağı inancı içindeyiz. Malatyamızın yiğit, uyanık, aydın halkı Türkiye İşçi Partisinden 40.000 oyu esirgemeyecektir. Yeter ki çalışalım, yeter ki çalışmasını bilelim. Yeterki Türkiye İşçi Partisini gücünden yoksun hale getirmek için bazan da dost maskesi ile sosyalist çehresi ile karşımıza çıkan yoksul ve emekçi halk düşmanlarının iğvasına kapılarak birlik ve beraberliğimizi bozmayalım.

Bütün Türkiye İşçi Partililer halkımıza güzel ve mutlu yarınlar kazandırmak için savaşıyor olmanın gururunu, şerefini, sevincini ve sorumluluğunu derinden derine duymalıdır.

Bütün Türkiye İşçi Partililer sonsuz bir çaba ve fedakârlık ile dolu olarak, her geçen gün biraz daha çok, biraz daha çok çalışmak imkanını aramalı ve bulmalıdır.

Halka gerçek hizmetin verdiği zevk, zevklerin en büyüğüdür. En büyük şeref de budur.

